

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

U pravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 30. julija. *)

—y.— Volitve v deželni zbor in slavnostni dnevi prouzročili so, da smo nadaljevanje svojih začetih Skandinavskih študij za nekoliko časa pretrgali in odložili.

Hočemo zdaj ta gotovo zanimivi predmet nadaljevati in končati. Preidemo na izraz javnega življenja in gibanja, to je na jezik.

Jezik izobraženih uradov in šol je v Norvegiji danski. Toda v tem stoletju se je veliko storilo, da bi se domače norveško narečje povzdignilo do jednake veljave, in da bi dansko gospodujočo sestro iz javnega življenja izpodrinilo.

Največ ima v tej zadevi zaslug slavni, celemu svetu dobro znani pesnik Bjørstone Bjørson, o katerem bomo še pozneje govorili.

Sedanja politična ustava Norvegije ima za podlago: v državnem zboru v Eidsvoldu 17. maja 1814. leta proglašeni osnovni zakon, po katerem je norveška kraljevina skoraj republika pod monarhičnim predsednikom. Ustava ne pozna nobenega plemstva in nobene stanovske prednosti, polaga pa največjo važnost na kmetški stan. S svojo posestrimo Švedijo ima samo vnanje posle skupne, sicer je pa popolno samostalna in neodvisna, ima ne le svoje finance, temuč tudi svojo norveško vojsko in svoje norveško brodovje. Kralj nema pravice brez Stortingovega dovoljenja norveške vojake zunaj domače zemlje uporabljati ali pa švedske vojake v norveško deželo pošiljati. Kralj nema pravice brez zaslivanja državnega sveta vojsko napovedati ali mir sklepati, zveze z drugimi državami napravljati ali razvozljati.

Proti kraljevi volji se je 1. avgusta 1821. l. plemstvo popolnem odpravilo in 15 še takrat živčih plemenitih rodbin je bilo vsled te postave ob svoje staro plemstvo. Vlada je sestavljena iz 2 državnih ministrov in 9 državnih svetnikov. Jeden državni minister in dva državna svetnika se nabajata zmirom

okoli kralja, kadar je na Švedskem, drugi členi vlade imajo pa svoj sedež v Kristijaniji.

Vsa postavodajalna oblast je pri Storthingu, ki ima jedini od vseh evropskih zastopstev ta privilegij, da postane tudi brez kraljeve sankcije vsak predlog zakon, ki je bil v Storthingu trikrat sprejet, akoravno že dvakrat po kralji zavržen, kakor na priliko ravno zakon o odpravi plemstva. V Storthing pošiljajo kmetске občine 74, mesta pa 37, tedaj skupaj 111 zastopnikov.

Ti se snidejo vsako III. leto začetkom oktobra v Kristijaniji in izberó izmed sebe jedno četrtinko udov kakor deželni odbor, ki se imenuje Lagthing. Druge tri četrtinke členov se imenujejo Odelsting, ki je po naše prav za prav zbornica poslancev in ki mora vsak predlog najprvo razpravljati.

Sedanji Odelsting je napravil posebno senzacijo po celem svetu s tem, ker je sklenil letos 25. aprila po večtedenskem posvetovanju vse državne svetnike (= ministre) na zatožno klop posaditi in sicer s 35 glasovi proti 32, in svet bode doživel v kratkem originalni prizor, da je celo ministerstvo kraljevine stavljeno v obtožen stan.

Sedanji konflikt izvira iz tega, da je radikalna Stortingova večina že od 1814 zmirom na to delala, da bi se kraljeva oblast, katere že tako skoraj nič ni, popolno izbrisala.

V vseh ustave se tikajočih vprašanjih je imel zdaj kralj osiguran svoj veto, kateri je vsako spremembo ustave zapretil, ako ga je kralj izrekel.

Po norveški ustavi nemajo državni svetniki (ministri) prisostvovati Stortingovim posvetovanjem in debatam. To nedolžno določbo so si izbrali norveški radikali za svoj naskok na to malo senco kraljeve oblasti, katero še uživa. Sklenili so ustavo v tem smislu spremeniti, da bi se smeli odslej tudi ministri udeleževati Stortingovih razprav. Jednako predlogo je že v prejšnjih časih vlada naredila, pa je bila zmirom po Storthingu odbita. Kraljeva vlada je bila tudi zdaj pripravljena to spremembo ustave

potrditi, ali samo s tem pogojem, da bi smel kralj tudi Storthing razpustiti po svoji volji in nove volitve razpisati, kadar se mu to shodno vidi.

Glava norveških radikalcev je bil dozdej imenovani slavni pesnik Bjørstone Bjørson, ki je osebni sovražnik kralja Oskarja, ob jednom tudi slavnostnega švedskega pesnika. To Bjørsonovo sovraštvo je celo tako daleč dospelo, da se je Bjørson predrznil kralja Oskarja na dvoboj pozvati, katere usluge, ob sebi se umeva, mu kralj ni hotel izkazati. Že pred pol leta se je vsled tega konflikta Bjørson za stalno iz svoje domovine v Pariz preselil, kjer še dan danes biva. Njegovi prijatelji v Storthingu pa nadaljujejo od njega začeto delo z vso gorečnostjo in energijo.

Kakor smo rekli, kraljevega pogoja Storthing ni hotel sprejeti, temveč se je tako v svoj predlog zaril, da ga je 9. junija 1880. l. v tretje sprejel in zahteval vkljub odrečni kraljevi sankciji zanj zakonsko moč.

Vse te poskušnje, katere so se dozdej vedno ponavljale, so bile brez uspeha, ker so radikali zavrgli vsak po kraljevih posredovalcih predloženi kompromis. Zaupni mož kralja Oskarja je bil mestni kapitan Smitt, ki je vse žile napenjal, da bi bil zastopnike Stortingove za kompromis pridobil. Ali Smittovemu predlogu so pa radikali stavili protizahtev, da se mora poprej celo ministerstvo spremeniti.

Desničarji v Storthingu so pa izjavili, da na podlagi tega zahteva radikali ni mogoča nobena poravnava, ker §. 12. osnovne postave sam pravi: kralj si izbira sam svoje ministre, — tedaj ni mogoče po ustavi kralju ministrov usiljevati. Na desnici je splošno mnenje, da bi bilo najboljšje za razjasnenje celega položaja, ko bi se obtožba ministrov vršila in dovršila, ker to bi bilo za kraljevo oblast in za ustavo samo najboljšje razvozlanje celega konflikta. Razprave in izrek državnega sodišča bi kazali narodu, na kateri strani je pravica in kdo je to borbo

LISTEK.

Deželna razstava v realki.

(Dalje.)

Ta mizica je s surah-svilo, čipkami, vrvicami in lahimi lesenimi cvetlicami izredno okusno aranžirana. Najbolj umeten pa je „bouquet“. Senca in boje na posamičnih cvetkah in perescih neso izvedene z barvami, ampak z jako finimi urezi v les. Nenavadno spretna roka, ki je to fantasie-delo izvela, uničila je naravo lesa popolnem. Lahne cvetke, trave in peresca v vseh raznovrstnih oblikah vidijo se kakor zračna tkanina iz svile. Vse vkupe pa kaže veliko okusa in fino roko. Omeniti treba še portfelja z risarjami, škropilne slikarije, slikarije z iglo, starih bort in uzorcev čipk, ki so prave umeteljne vrednosti. Vse pa, kar je razstavljenega, kaže veliko spretnost in zmožnost uršulinskega samostana v Ljubljani glede ženskih ročnih del.

Jako častno omeniti treba tudi zavoda Huthovega. Bogata zbirka iz te učilnice podaje nam sliko šole, na višini sedanjega časa stoječe. Potrebna gospodinjstva dela imajo pri nas prednost pred drugimi, manj potrebnimi. Za tega delj moramo posebno pohvaliti lepo šivano in vezeno perilo, popolno šolo za pletenje in kvačkanje itd. Praktičnim damam dopadajo posebno lepe brise, namizni prtji in z dobrim okusom zvršene pisane vezave. Razstavljene blazine za zofo spadajo mej najlepše v vsej razstavi.

Ko smo tako pregledali razstave šol in zavodov, prestopimo še k posamičnim razstavljalcam.

Mej pisanimi vezavami je najlepši predmet: na jasno-modrem dnu z raznobojno svilo vezena mizna preproga, z gladkim robom iz oljkino-zelenega atlasa s primernimi réсами; delo g. M. Mühleisen-ove.

Hvale in priznanja vredna so lepa dela, katera so razstavile gospice: Ivana Rant v Premu (obestransko vezeni trak z uzorci); Valentina Druškovič, Marija Lilek, Antonija Kadivec, Fr. Robič, Erika Brunner v Kranji (najlepša bela vezava, ustavek k jutranjaj jopici), Ludovika Ahačič

(odeja v filet guipure), Jesenko, Ahn, Marijana Souvan (namizna preproga s svilo in zlatom v staronemškem slogu in št. 122 jako lična podoba Bleda), Karolina Leban, Giontini, Ana Poljšak v Zupzah, Magdalena Jesenko, Urs. Zupančič, Ema Kuralt, Magdalena Volke, Viljelmina Staudacher, Franja Benigar, Gabrijela Plaminek, Jakopič v Ljubljani (jako lep jerbašček za cvetlice, podarjen na korist sirotišču), Josipine Šarc-eve (učenke gospe Kajzelove) in drugih.

Zastopane so, kakor rečeno, raznovrstne tehnike v izredno mnogih izvodi, le tehnika obrazivanja na usnje (Lederritzarbeit) vidna je samo po dveh (št. 51 in 52), katera je razstavila gospica Antonija Kadivčeva v Ljubljani. Želeti in koristno bi bilo, ko bi se ta način tudi pri nas udomačil, kajti razstavljene platnice „Ljubljanskega Zvona“ v tej tehniki, ki je pri nas še tuja, so dokaza dovolj, da se more prav ugodno in uspešno uporabljati. Opozarjamo tedaj naš nežni spol na to metodo, ki je še kaj popolnem novega. G. Ana Lachainer v Ljubljani je v plastičnem vezanju s srebrom in zlatom

prouzročil. — Ob enem bi bil pa tudi izvir vseh agitacij radikalcev za dolgo časa zamašen.

Sicer je pa sedanja zatožba ministrov kaj navadnega v norveški povestnici, ker borba mej krono in ljudskim zastopom traja neprestano od l. 1814, to je od tistega časa, kar se je Norveška s svojo posestrimo zjediniła.

Leta 1836. je bil zatožen državni minister Lövenskjöld, in bil na 1000 tolarjev globe obsojen, akoravno ga ta obsodba ni niti za jedno trenutje z ministerske stolice vrgla, kar je tudi neka originalna posebnost norveških ministerskih zatožeb. V sedanjem slučaju se nadejajo vsi kraljevi prijatelji, da bodo ministri oproščeni, ker so vsi od prvega do zadnjega na zatožno klop posajeni, česar dozda še Evropa ni doživela, da bi bilo kjegod kar celo ministerstvo zatoženo zavoljo tega, ker je po mnenji radikalcev svojemu vladarju preveč udano.

Leta 1871. so naši levičarji Hohenwartovemu ministerstvu s tako zatožbo pretili, pa manjkalo jim je za tako podjetje Storthingovega poguma. Oni so le s pestmi v svojih žepih žugali, ker so dobro vedeli, da bi bil vsak tak predlog v državnem zboru uničenje levičarjev, katero bi se bilo 10 let prej vršilo in izvršilo. Zato so pa naši levičarji, akoravno so imeli za tako zatožbo najboljšo voljo, v parlamentu prav pametno o tem molčali in le sem ter tja v svojih listih svoje srčne želje razodevali.

Kralj Oskar je trdno sklenil, se Storthingu ne udati in se vsled Storthingove sile ne ločiti od sedanjih ministrov.

Norveško državno sodišče (Rigsred), pred katerim se ima najst zatoženih ministrov zagovarjati, je sestavljeno iz 18 členov, katerih polovica je vzeta iz najvišjega sodišča v Kristijaniji in druga polovica iz Lagthinga. Tožnik ali državni pravdnik v takem slučaju je pa Odelsthing. Razprave so javne v zbornici Lagthinga. Dozda je imelo državno sodišče tri seje, pri katerih se je samo zaradi formalnostj razgovarjalo in glasovalo, da se je sodišče popolnoma ustanovilo.

Po rešenju formalnostj se je sodišče do 7. avg. odgodilo, ker takrat se hoče zopet sestati in zatožba končno rešiti.

Gotovo je to jako zanimiv prizor za vse evropske narode, ki se zanimajo za ustavno življenje in za zastopnike, ki so v resnici pravi svobodni možje in ne klečeplazi in kimovci niti na jedno niti na drugo stran.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 27. julija.

(Dalje.)

V imenu finančnega odseka poroča g. I. Hribar o računskem zaključku mestne posojilne zaklade za leto 1882. Gospod poročevalec natanko in obširno pretresava račun izgube in dobička in glavno bilanco, ter pove o obeh svoje mnenje. Konečno zdi se mu potrebno opozoriti mestni zastop, kako se obrestuje oni kapital posojilne zaklade, ki ni na-

že tako poznata in na glasu, da se ob sebi umeva, ka je vse po njej razstavljeno res izborna.

Bilo bi še navajati več zaslužnih imen, a ker smo se v tem oddelku dalje bavili, nego smo bili namenjeni, moramo naprej, oziroma nazaj, kajti ta razstava ima čudno lastnost, da število predmetov in obiskovalcev dan na dan narašča. Pred par dnevi še le posilala je farna cerkev pri sv. Jakobu par svojih dragin. Tako n. pr.: Velik križ z velikim Kristusom iz srebra. Ta križ je par sto let star, kajti datira še iz dobe jezuitov in ostal je samo še prvotni podstavek, križ sam pa je novo delo, ker je prvotni les zaradi trohljivosti moral se odstraniti. Tako zvani plašč Laudonov, ker je baje narejen iz Laudonovega plašča in prepasa. Delo na tem plašči je krasno, ima posebno tehniko, odlikuje se po lepih grbih in figurah. Kdor hoče pozvedeti o tem mašnem plašči kaj več, naj čita dotično razpravo rajnega Jelovška v „Mitteilungen des historischen Vereins in Krain“. Cerkev sv. Jakoba v Ljubljani zavzema glede mašnih plaščev prvo mesto (glei št. 93, 95, 96, 104).

(Dalje prih.)

ložen v vrednostnih papirjih in raznih denarnih zavodih, ampak investiran v javno koristna podjetja. Tacega kapitala bilo je 31. decembra 1882 leta 193.152 gld. 67 1/2 kr., in sicer investiranega v klavnico 169.781 gld. 26 1/2 kr., v prostor, na katerem ima stati nova vojašnica, pa 23.371 gld. 41 kr.

Od poslednjega kapitala mesto l. 1882 ni dobivalo nikakršnih obrestij in jih tudi tako dolgo ne bode, dokler se nameravana vojašnica ne sežida. Klavnica pa je dala 8504 gld. 92 1/2 kr. dohodkov, to je 5.008 % investiranega kapitala.

Ta uspeh smatra finančni odsek jako povoljnim in izreka nado, da se bodo klavnični dohodki, posebno, ako se mestu posreči dobiti užitinski davek v svojo režijo, v prihodnjih letih še pomnožili.

Ako končno finančni odsek vzame v obzir vse dohodke mestne posojilne zaklade l. 1882, ki so znašali 60.812 gld. 8 1/2 kr., ter jih primerja s kapitalom z dnem 31. decembra 1882 uplačanim, to je 1.382.208 gld. 37 1/2 kr., konstatirati mu je, da se je ta kapital obrestoval s 5.55 %.

Od vsega posojila v znesku 1.500.000 gld. se res ni doseglo višjih obrestij, nego 4.13 %, torej ne dovolj, da bi se zadostilo vsem vsled pogodbe z dne 19. decembra 1879 prevzetim dolžnostim; a ker obrestovanje od faktično uplačanega kapitala znaša 5.55 %, tedaj dobrega 1/2 % več nego treba, opravičena je nada finančnega odseka, da bodo že letos, ko je mestnej blagajnici kot blagajnici posojilne zaklade ves kapital uplačan bil, dohodki posojilne zaklade presegali potrebščine in da bode v kratkem moč popolnoma pokriti nedostatke prvih treh let, ter tako mestno posojilno zaklado dopolniti do prvotnega njenega zneska. Konečno nasvetuje poročevalec g. Hribar:

1. Računska pravilnost predloženih računov, in sicer glavne bilance in računa izgube in dobička se prizna ter knjigovodstvu loterijske posojilne zaklade podeli absolutorium salvo errore calculi vel omissionis.

2. Investicijski račun naj se zruši in sicer tako, da se odpiše znesek 114.781 gld. 73 kr. kot izguba obresti k teži računa izgube in dobička; ostali znesek 11.094 gld. 17 kr. pa premesti na inventarni račun in pod tem imenom vodi dalje tako, da se koncem vsacega leta do njegove popolne amortizacije od salda odpiše k teži računa izgube in dobička znesek 236 gld. 4 kr., zadnje leto pa 236 gld. 33 kr.

3. Saldo iz računa Resljeve ceste v znesku 30.122 gld. 55 kr. ima se prenesti k teži na dispozicijski račun in po tem prenesku ostali saldo s 13.395 gld. 11 kr. prenese se na račun izgube in dobička.

4. Dispozicijski račun, ki se z izvedenjem goranjih položek popolnoma zruši, se v prihodnje več ne vodi, ampak vsi zneski, ki bi se vsled instrukcije z dne 20. februarja 1880 imeli uknjiževati k dobru na ta račun, uplačujejo se naravnost mestnej blagajnici, katera jih uknjižuje mej izredne dohodke.

5. Vrednostni papirji naj se v vsakoletno čisto in vsakomesečno kosmato bilanco stavijo po kursnej vrednosti.

6. Ko bi se kedaj del vrednostnih papirjev prodal z dobičkom, ima se ta dobiček računati kot specialna rezerva za spremembo kursov, tako dolgo, dokler bo mestna posojilna zaklada imela kaj vrednostnih papirjev v svojej lastnini in še le tedaj, ko se znebi vseh vrednostnih papirjev, ima se vzeti mej tekoče dohodke njene.

Vsi predlogi vsprejmo se jednoglasno.

Mestni odbornik g. Lednik poroča v imenu policijskega odseka o Frana Lamovca prošnji, da bi smel postaviti prodajalnico tik Škrbinčeve tržnice v Šolskem drevoredu in nasvetuje, ker se ta prostor potrebuje za druge tržne potrebe, da se prošnja ne usliši, čemur zbor pritrdi.

Mestni odbornik g. Hribar poroča v imenu odseka za olupšavo mesta in stavbenega odseka o prošnji gospe Katarine Gestrinove, da bi smela na konci Kapiteljskih ulic namesto dosedanje stare drvarnice napraviti novo in nasvetuje: Gospej Ka-

tarini Gestrinovej dovoli se napraviti novo drvarnico po načrtu, ki ga je priložila svojej prošnji z dne 11. aprila s tem pogojem, da odstopi za stezo iz Kapiteljskih ulic proti Poljanskemu nasipu v dolgosti 30 metrov toliko sveta, da se steza za jeden meter razširi in da podpiše revers, s katerim se obveže v slučaju, ko bi iz javnih obzirov bilo to neobhodno potrebno, odstopiti ves svet do hiše št. 19, ki zapira Kapiteljske ulice, mestu za razširjavo ulic brezplačno in dá dovoljenje, da se ta pravica uknjiži.

Ta predlog sprejme se jednoglasno.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. julija.

Minister vnanjih stvari, grof Kalnoky, dobil je o priliki bivanja v Gasteinu od nemškega cesarja črni orlov red. To je jedna največjih odlikovanj, ki jih more poleliti nemški cesar in je živ dokaz neprestanih dobrih odnosajev mej Berlinom in Dunajem. Ob enem pa kaže, kako nepogojno zaupanje stavijo v Berlinu v može, kojim je poverjeno vodstvo vnanje naše politike.

V zadevi praznovanja dvestoletnice izza obleganja Dunajskega mesta vršil se je v četrtek shod meščanov, v katerem se je sklenila resolucija do mestnega zbora, obžalujoč dotični njega sklep o ljudski veselici ter zahtevajoč novega obravnavanja. V petek izročila je v to voljena deputacija župana dr. Uhlu to resolucijo. V tej avdienci dejal je župan, da je sam osobno tudi za ljudsko veselico, in da bode dotični predlog, ako ga bode stavil kak mestni odhormnik, gotovo tudi vzprijet. — „N. Fr. Presse“ s tem ni prav nič zadovoljna in z znanim namenom poudarja, da se mej odborniki živahno razgovarja, kako to, da je župan deputacijo sam vzprijel in skoro četrte ure ž njo govoril. — V prvi dan avgusta sklical se bo po zbranem komiteju veliki shod meščanov za prireditve ljudske veselice.

Glede zidanja železnic po Bosni in Dalmaciji vrše se obravnave mej državnim finančnim in vojnim ministerstvom, kakor tudi mej obojestranskimi ministerstvi za finance in komunikacije. V poštev se jemlje sledeče proge: 1. Iz Sarajeva čez Mostar, od tu poleg desnega brega Narente do Kavele, kjer se ima reka prestopiti, ter od tu dalje do Dobrovnika. Troški za to železnico se računajo s 45.600 gold. za vsaki kilometer. — 2. Železnica iz Sarajeva v Mitrovico v dolžini 145 kilometrov in s troški 7.300.000 gld., od kojih ima dati Avstrija 4.350.000 gld., Ogerska pa 2.950.000 gold. To železnico posebno zagovarja in pospešuje vojno ministerstvo z ozirom na naše stališče v Novem Bazaru. 3. Konečno se ima podaljšati železnica od Kuina do Novega — Pri teh obravnavah dela ogersko finančno ministerstvo največ ovir. Ker pa so te železnice potrebne iz vojaškega in političnega stališča, in je to potrebo tudi vzajemni finančni minister pl. Kallay o svojem zadnjem potovanju konstatoval, se bodo najbrž že prihodnjim delegacijam predložili dotični načrti in predlogi.

O odnosajih v Krivošiji piše se iz Kotora: „Skoro pet četrtij leta je preteklo, kar se je potlačil ustanek, in v razmerah Krivošijanskih se do danes še ni nič izpremenilo. Vsa ta zemlja je prazna prebivalcev; Avstrija posedla Krivošijo, to je res, in gospoduje nad tem svetom, a razven nekaj žensk nema Krivošija nobenih stanovnikov. Večina beguncev iz Hercegovine vrnila se je v svojo domovino ter mirno živi svojim vsakdanjim opravilom; le kakih 200 hercegovskih beguncev biva sedaj še v Črni Gori. Krivošijancev pa živi preko 2000 v Črni Gori, in ti ne mislijo na povratek.“

Vnanje države.

Iz Belgrada poroča se ogerskim listom, da se je bil 26. t. m. v Gornjem Milanovci unel spor mej meščani in „čuvaji javne varnosti“, pri katerem so slednji rabili svoja orožja ter ranili mnogo ljudi. Podrobnosti o tem še manjkajo. Drugo poročilo zopet pravi, da je vojni minister v dan 7. septembra sklical brambovce vseh treh razredov, da bodo vsled nove vojne organizacije oddali orožja. — Oba poročila sta zelo pomenljiva. Prvo kaže, da z aferami v Grljanu, Poreču in Gmizgradu ni še končana vrsta nemirnih gibanj po Srbiji. Druga pa stoji skoro gotovo v zvezi s prihodnjimi volitvami v skupščino, ki se bodo vršile meseca septembra ter ne kaže o posebnem zaupanju, ki ga ima kabinet Piročancev in ljudstvo, in narobe.

Angleška vlada vzprijela je amendent Norwoodov, glaseč se: „Spodnja zbornica želi imeti popolno svobodo v presoji vseh vprašanj o prometu na vodi mej Sredozemskim in Rudečim morjem. Spodnja zbornica se torej brani ukre-

pati o bodočih obravnavah v tej zadevi"; — in s tem činom ohranila se je na krmilu. Opozicija se vladi jako ustavlja in jej dela preglavice, kjer le more. Čuje se, da hoče predložiti resolucijo, v kateri zanikuje izključljivo pravico Lessepsevo do zidanja drugega Sueškega kanala. Vlada z ozirom na občno mnenje takemu predlogu ne bi mogla oponirati, k večjemu bi mogla izreči, da taka izjava v sedanjih razmerah ni shodna. Večje težkoče pa bode prizadevalo vladi z nova pogoditi se z Lessepsem; vendar upa, da ga bode soglasno angleško mnenje in pa nevarnost, da bi mejnarodna komisija njegove pravice utegnila zavreči, pripravila do tega, da bode bolj popustljiv. Sicer se pa ta zadeva, dasiravno se v Londonu priznava potreba drugega kanala, ne bode prehitela in stvar se bode najbrž preložila do prihodnjega leta.

Dopisi.

Aussee 27. julija. [Izv. dop.] Minuli teden dospel je v Varšavo (katero sem jaz pred par dnevi ostavil) novo imenovani general-gubernator, slavni general Gurko. — Najnovejše Varšavske novine bavijo se, brez izjeme, z nagovori, s katerimi je pozdravil višje uradnike kakor tudi reprezentante duhovstva rimske in pravoslavne cerkve. Posebni pomen pa se daje besedam, s katerimi je tako rekoč višje poveljstvo armade prevzel: „Prišel sem“, pravi z povzdignenim glasom, „da stopim na čelo armadi, katera, bodi si v kakoršnem koli političnem slučaju, pod mojim poveljstvom ne bi nikdar dala, to dobro vem, le za ped zemlje strgati si iz rok, zemlje, katero so naši pradedje s krvjo pridobili.“ Komentar prihranila je stroga cenzura zasé; umevno pa je, da taka govorica ne zveni milo na poljska ušesa.

Nekaka bojazen, nezupnost polastuje se Poljakov in bolj živo ko kedaj spominjajo se umrlega Albedinskega. S slednjim bili so popolnem zadovoljni in pri več priložnostih čul sem ga javno hvaliti. Nekako radoveden segnel sem po časopisu, ko je mesca maja blagi mož podlegel mučnej bolezni misleč, da je ni pripravnejše priložnosti čitati krepki nekrolog. Iščem in iščem — ali zaman — naposled le zapazim komaj tri vrste obsezajočo notico, katera je naznanjala smrt gubernatorja in — menda obžalovanje vse Poljske! No, sem si mislil tako nekako bi nam na Slovenskem ranjki (saj umreti je moral, ker se ne oglasi več ne izza peči, ne izza mize) Spectabilis naznanil post festum ženitev svojega prijatelja.

Osupnjen sem pital: kaj niste bili z umrlim — mislim Albedinskim — popolnem zadovoljni?

Da, da, bil je odgovor, bil je previden in blag človek in znal je naš položaj — težko bomo ga pogrešali, naj mu sledi kdor si bode — ali bil je — Moskal. Potem pa že žalostno, sem si mislil in — močkal. — Res je, da ga ni v Evropi naroda, čegar stanje bi bilo težavnejše, da ne rečem obupnejše, — kakor ruskih Poljakov; ali zato ravno naj bi se zavedli, da tudi opozicija ne sme biti brez pojma in smisla. A da se povrnem k generalu Gurku. Belgijski generalni konzul g. Epstein pozdravlja ga z daljšim francoskim ogovorom. Gurko se prijazno zahvali in pita konzula, koliko časa že biva v Varšavi? Petindvajset let, pravi Epstein. — In se mej tem časom niste naučili po ruski? Ne. Močno obžalujem, ali se nadjam, da gospod se tem marljivejše zdaj poprime učenja. Stari konzul pa je menda dejal: Solum certum, nihil esse certi, et consule nihil miseri. — T. Bruno.

Iz Rudolfovega 27. julija. [Izv. dop.] (Kultura je samo pri Nemcih doma). V obče je navadno, da se koncem šolskega leta poslovijo abiturijenti, zapustivši gimnazijo, pri gospodih profesorjih. Tako so tudi Novomeški abiturijenti prišli k svojemu ravnatelju gospodu Fischer-ju se posloviti in zahvaliti za trudopolni pouk. Gospod ravnatelj poslušal molče, na stolu nepremakljivo sede — zahvalo; — ne pogleda niti jednega abiturjenta in pravi: „No kenn'ts geh'n!“ Abiturijenti svesti si, da neso prišli „miloščine“ prosit, odšli so molče žalostnega srca, da ne bodo gledali nikdar več ljubljene obraz — priljudnega gospoda ravnatelja. — Je to tudi kakor — „Antediluvium“ — ka-li?

Pri tukajšnji c. kr. okrožni sodnji je bil znani c. kr. okrajni sodnik dr. Erschen (recte E-žen) ob-

sojen na 60 gld. ali 12 dnij zapora zaradi razaljenja časti. Dobro je, da je ta gospod nemčur — kajti Slovenca bi gospodje „von Oben“ gotovo dejali v „luftballon“ in ga poslali v deveto deželo službovat. „Jedenkrat pride vse prav“ je prislovica starega Kranjca. —

Iz Krškega 28. julija. [Izv. dop.] Danes zjutraj ob 1/4 4. uri uničil je ogenj tukajšnjemu posestniku g. Vekoslavu Janežu njegovo gospodarsko poslopje, napolnjeno s poljskimi pridelki, in bila bi gotovo tudi vsa sosednja poslopja zapadla temu uničevalnemu elementu v žrtev, če ne bi sv. Florijan o pravem času izdatno prišel na pomoč in zabranil večjo nesrečo, ter dobro podpiral tukajšnjo požarno brambo.

Pri tej priliki, in tudi za prihodnje bi pa vendar rad vedel, če so li pri taci slučajih c. kr. žandarji le za to navzočni, da si nesrečo iz najprijetnejšega stališča lepo ogledajo, ali pa, da radovedno ljudstvo na pomoč priganjajo in potrebni red vzdržavajo? Kajti pri požaru videli smo tukajšnjega c. kr. žandarmerijskega poveljnika, iz Litije dobro znanega stražmojstra Wagnerja, v popolno priprostej obleki sem ter tje se sprehajati in napad tukajšnje požarne brambe na uničujoči element si prijetno ogledovati; a ljudstvo prigovarjati oziroma siliti na pomoč ali vsaj pri taci slučajih neobhodno potrebni red vzdržavati, je temu gospodu pač deveta briga; in tako postopanje smo za čas njegovega bivanja v Krškem že v drugič imeli priliko opazovati.

Še nekaj bi rad pokaral, a nečem dregniti v sršenovo gnezdo, upajmo pa, da bodo dotični go spodje — če so po požaru svoje delovanje mirno in temeljito premišljevali — prišli sami na napake in pričakujmo, da bo prihodnjič, če bi nas zopet jednaka nesreča doletela (kar Bog zabrani), vse drugače.

Če že ravno kak greh zamolčim, vendar polhvale ne smem, in ta pa gre očitno in nepristransko v prvej vrsti tukajšnjemu c. kr. sodnijskemu pristavu g. D. Šuffaju. To je mož, ki se ne ustrasi nobene nevarnosti; katerega je povsod videti: zdaj spodbuja ljudstvo k delu, zdaj pomaga osobno tu ali tam, pri vsakej nezgodi je on prvi na mestu in zadnji ga zapusti, „živio“ tedaj g. Šuffaj! — Ko nečuo še omenim, da je bil g. Janež zavarovan pri banki „Slaviji“.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je cerkvenemu upravnistvu v Šebreljah na Tolminskem 300 gld. za popravo velikega altarja in strehe na zvoniku.

— (Imenovanja.) Deželni glavvarjem na Goriškem imenovan je grof Fr. Coronini, njegovim namestnikom dr. Josip Tonkli. Deželni glavvarjem v Istri dr. Fran Vidulič, njegovim namestnikom dr. Andr. Amoroso.

— (Iz Metlike) se nam piše 29. julija: Žumberška komisija hodi od petka po Žumberških mejah in sevrne, kakor slišimo, do te srede v Metliko na finale.

— (Kdo ima prav?) Poročali smo v slavnostnih dneh, da se je 20 letna deklica Helena Mehle na Grosupljem obesila, ker ni smela v Ljubljano gledat cesarja. Najnovejši naš dnevnik oporekal je našemu poročilu v notici mej domačimi stvarmi in v posebnem dopisu, ter zatrjeval, da se je v tem slučaju zgodil zločin in vedel je celo, da je bila deklica poprej ubita, potem še le obešena, da ima rane na glavi itd. Pretekli petek je komisija, obstoječa iz gg. deželne sodnije svetovalca Pesjaka in zdravnikov dra. Kapler-ja in dra. Gregoriča, izkopala truplo in po preiskavi sta zdravnik izjavila: „Obwohl die Fäulniß schon weit vorgeschritten, ist aus dem Befunde doch mit Sicherheit zu schliessen, dass der Tod durch eine solche Gewaltthätigkeit, wobei die Weichtheile oder die Knochen verletzt worden wären, nicht eingetreten ist.“ Bode li ta sodnijski „parere“ zadostoval, ni gotovo, kajti nekje so v svojih trditvah tako vztrajni, da brzkone tega niti na znanje vzeli ne bodo.

— (Stavbe na koléh), „Pfahlbauten“, nasle so se prav v Ljubljani, namreč tik botaničnega vrta, na njivi, ki je last gosp. Fr. X. Souvan-a starejšega.

— (Gomilorajnega g Blaža Kubarja) bivšega nadučitelja pri D. M. v Polji, kinča čeden kamenit križ na čveteroogelni podlagi. Ker se gg. učitelji Ljubljanske okolice neso mogli udeležiti pogreba svojega ljubeznivega in prezgodaj umrlega tovariša, zatorej mu bodo prihodnji četrtek t. j. 2. avgusta t. l. zjutraj ob 8. uri pri D. M. v Polji napravili „Requiem“. Upati je, da se te slavnosti ne udeležijo le učitelji iz Ljubljane in okolice, temveč tudi drugi njegovi znanci in prijatelji, katerih je pokojni Blaže obilo imel.

— (Izredni občni zbor) občnega kranjskega veteranskega društva v salonu v Bierhalle včeraj ob 2. uri popoldne bil je obiskan od nad 200 udov. Prijavilo se je zadostno število (54 mož) za transportno kolono rudečega križa, odobril račun stroškov za 600letnico, načelniku g. Mihaliču pa se je za njegovo v prid društva res požrtovalno dolgoletno delovanje dovolila remuneracija. Vrh tega se je izvolil jednoglasno mej živioklici častnim načelnikom društva. Živioklici na Nj. Veličanstvo cesarja sklenilo se je zborovanje.

— (Ogenj.) Zadojo soboto zvečer po 9. uri začelo je goreti v že zaprtej prodajalnici g. Pavla Ahčina v redutnem poslopji. Mestni uradnik g. Karel Lehajnar je ogenj zapazil in takoj so odprli prodajalnico in pričeli gasiti. Ogenj so kmalu udušili, a ker so sprvega gasili v temi in ulivali vodo ne gledajoč kam, pokvarili so mnogo specerijskega blaga. Tudi požarna bramba je hitro prišla in vse preiskala. K ognju prišel je tudi g. župan Grasselli.

— (Gosp. Janez Malenšek) prične s svojo parno mlatilnico zopet pri g. Jakobu Mathianu v Gornji Šiški jutri, v torek, sredo, četrtek.

— (Strela je udarila) v petek 27. t. m. ob 4. uri popoldne v Zapužah pri Št. Vidu nad Ljubljano v Kajžo Jakoba Skalerja. Pogorelo je podstrežje. Zavarovan je bil pri „Concordiji“, a zadnje leto ni plačal, akoravno je plačeval že štiri leta in se zavezal na pet let.

— (Toča.) Iz Slovenske Bistrice se nam piše: V petek 27. julija ob 2. uri popoldne je toča tolkla pri zgornji Polskavi od Kolberga preko Gabernika in Ritoznojca do Pipanja; vendar škoda ni prehuda, vzela je okoli četrte v vinogradih. Letina je tu srednja, žita manj nego smo pričakovali. Jablane so polne, v vinogradih srednje, ker se je črna močno „strigljal“. Dozdej grozdje lepo raste, le toplih dnij je treba.

— (Dva paznika) vzameta se v službo pri trtoušnej komisiji v Brežicah. Plača 3 gld. na dan. Zahteva se znanje slovenščine, nemščine, in viastva. Prošnje do 2. avgusta na namestništvo v Gradci.

— (Razpisane službe.) Kancelista pri c. kr. finančni prokuraturi v Ljubljani v XI. razredu. Prošnje do 10. septembra t. l. — Trätjega učitelja na štirirazrednici na Vrhaiki. Plača 500 gold. — Na dvorazrednicah: Pri Dev. Mariji v Polji služba prvega učitelja s 500 gold. in stanovanjem in drugega učitelja s 400 gold. na leto. — Na Brezovici in v Šmarji službi drugega učitelja s plačo po 400 gold. na leto. — V Šiški služba drugega učitelja s 450 gold. na leto. — Na jednorazrednicah v Polhovem Gradcu, Šent Juriju, Šent Kancijanu, Kopanji in pri sv. Jakobu s plačo po 450 gld. in stanovanjem, v zadnje imenovanj šoli s 400 gold. in stanovanjem. Prošnje do 24. avgusta na okrajni šolski svet Ljubljanski.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Neapolj 30. julija. Število žrtev na Ischii cení se na dve tisoči. Neapolj poln ranjencev — obupen prizor. Vsled potresa nastal je v gledališči v Casamiccioli mej predstavo ogenj, ker je luster pal na tla.

Kajira 30. julija. V zadnjih 24 urah do včeraj zjutraj jih je tukaj 322, v drugih krajih 284 za kolero umrlo.

Casamicciola 30. julija. Potres trajal je petnajst sekund. Tukaj stoji samo pet hiš po konci. Potrjuje se, da iznaša število žrtev 2000. Profesor Palmieri meni, da katastrofa

ni nastala vsled potresa, ampak vsled ugrezenja otoškega ozemlja.

Neapolj 29. julija. Sinoči ob 9^{3/4} uri bil na otoku Ischia močen potres. Nesreč mnogo obžalovati. V mestih Casamicciola, Forio, Lacco, Ameno zrušilo se mnogo hotelov in drugih hiš, zasuvši mnogo ljudi. Na otok poslali se parniki za prevažanje ranjenih, potem ranocelniki in vojaki. Do popoldne došlo sem sto ranjencev.

Neapolj, 29. julija. Število mertvih na Ischii ceni se nad tisoč. Bolnice v Neapolji so prenapolnjene, cerkve priredile se za bolnice. Mej ponesrečenimi sta prefekt iz Cagliari in škof iz Casamicciola.

Zahvala.

Visoko častita gospoda Srečko Lenk, graščak junior na Raki in Viljem Pfeifer, deželni in državni poslanec, sta tekoče leto blagovolila bogato obdarovati tukajšnje šole. Gospod Srečko Lenk je v mesecu aprilu daroval 40 gld. revnim šolarjem za pisalne in druge potrebščine, a v slavnostni dan 11. julija je zopet daroval 150 knjižic „Habsburški rod“ in gospod Viljem Pfeifer pa 100 eksemplarov prej omenjene knjižice. Obema gospodoma se v imenu obdarovane šolske mladine prav srčno zahvalnjem.

Bog naj ju ohrani mnogo let!

Šolsko vodstvo dvorazrednice na Raki
dné 26. julija 1883.

Fran Lunder,
nadučitelj.

Listnica upravnistva. Gosp. J. H. v Velikovecu. Plačano do 10. januarja 1884; zaostalih številk nemamo več. — Gosp. J. P. v Sarajevu. Plačano do 31. avgusta t. l.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. julija	7. zjutraj	732.44 mm.	+ 13.0°C	sl. sev.	obl.	8.00 mm.
	2. pop.	733.52 mm.	+ 16.4°C	sl. bur.	d. jas.	
	9. zvečer	734.29 mm.	+ 12.8°C	sl. bur.	jas.	dežja.
29. julija	7. zjutraj	735.21 mm.	+ 10.0°C	brezv.	megla.	0.00 mm.
	2. pop.	733.19 mm.	+ 21.8°C	sl. bur.	jas.	
	9. zvečer	733.69 mm.	+ 16.4°C	sl. bur.	jas.	dežja.

V soboto skoro ves dopoldan obilo dežja, popoldne vedro in hladno, zvečer jasno. — Včeraj jutro gosta megla, zelo hladno, potem jasno. Zvečer in po noči čisto jasno.

Srednja temperatura + 17.7° in + 16.1°, oziroma za 1.9° in 3.5° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 28. julija t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	47
Rež,	4	71
Ječmen	3	90
Oves,	2	92
Ajda,	4	71
Proso,	5	69
Koruza,	5	40
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	—	96
Maslo, kilogram	—	88
Mast,	—	72
Špeh frišen	—	78
„povojen,	—	85
Surovo maslo,	—	21/4
Jaica, jedno	—	8
Mleko, liter	—	60
Goveje meso, kilogram	—	52
Telečje	—	62
Svinjsko	—	32
Koštrunovo	—	40
Kokoš	—	18
Golob	—	2
Seno, 100 kilogramov	—	16
Slama,	—	78
Drva, trda, 4 kv. metre	—	40
„mehka,	—	20

➡ Najbolje ter najceneje naročajo se ➡

priznana dobre ročne mlatilnice, slamoreznice, vinske tlačilnice ter vsi drugi kmetijski stroji

➡ za točno plačilo in tudi na obroke ➡

v najstarejši tukajšnji ter po vsem Kranjskem najbolj poznatej zalogi

pri A. Debevc-u v Ljubljani,

Marije Terezije cesta št. 10, pritlično.

(508—3)

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Dunajska borza

dné 30. julija.

Papirna renta	78 gld. 80 kr.
Srebrna renta	79 „ 60 „
Zlata renta	99 „ 40 „
5% marcna renta	93 „ 50 „
Akcije narodne banke	837 „ — „
Kreditne akcije	293 „ 50 „
London	119 „ 90 „
Napol.	— „ 50 „
C. kr. cekini	— „ 65 „
Nemške marke	58 „ 50 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 120 „ 50 „
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 169 „ 75 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	99 „ 40 „
Ogrska zlata renta 6%	119 „ 80 „
„ 4%	88 „ 65 „
„ papirna renta 5%	87 „ 05 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114 „ 75 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118 „ — „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107 „ 90 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 „ — „
Kreditne srečke	100 gld. 172 „ 25 „
Rudolfove srečke	10 „ 20 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 108 „ 40 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220 „ 25 „

Učenec,

13 do 14 let star, slovenskega in nemškega jezika zmožen, sprejme se takoj v prodajalnici mešanega blaga

Antona Svetica
v Kamniku.

(501—2)

Lepa hiša,

v Mengšu blizu Kamnika, zidana, z opeko krita, za vsako kupčijo pripravna, obstoječa iz 3 velikih sob, 2 kuhinj, 1 shrambo za jedila, drugo za orodje, kletjo, magacinom in hlevom, vse obokano in s prizidano šupo, podom in kozolcem, lepim domačim vrtom in okoli dveh jehov njiv in travnikov, prodaja se za 2500 gld. — Natančneje se poizve pri posredovalnem zavodu **Florijana Rogl-a**, v Ljubljani, Gospodske ulice št. 7. (499—3)

Št. 4772.

(510—1)

Razglas

zastran izpraznjenih deželnih sirotinskih ustanov.

Začetkom šolskega leta 1883/84 bodo zopet na deželne stroške neki dečki in deklice od dopolnjenega 6. do končanega 15. leta v tukajšnji sirotišnico sprejeti, oziroma tudi kake sirotinske ustanove na roko podeljene.

Prosilci za te ustanove naj dokažejo, da so na Kranjsko pristojni, dalje svojo starost po rojstnem listu, ubožstvo, način sirotinskega stanu (ali popolnem sirote ali na pol, po očetu ali po materi), bivališče, telesno in duševno zmožnost za sprejetje v sirotišnico po zdravniškem spričevanju; potem naj dokažejo, ali že kako šolo obiskujejo; tudi je navesti, kdo da je siroti postavljeni ali od sodnije nastavljeni zastopnik (jerob).

Nekolekovane prošnje naj se uložé po dotičnih c. kr. okrajnih glavarstvih, v Ljubljani po mestnem magistratu,

do 20. avgusta 1883.

Za tiste sirote, za katere se je že v teku tega leta deželni odbor naprosil, da naj se v sirotišnico sprejmejo, in odlok dotičnim osebam še ni došel, ni treba sedaj prošnji ponavljati, ker se bode pri prihodnjem podeljenju na taiste po možnosti jemal primeren ozir.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 27. julija 1883.

Deželni glavar: Thurn.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Od visoke vlade

švedskega kralja

privilegirani

Njeg. Veličanstva

dr. Fr. Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam brezov sok, kateri teče iz breze, ako se navrtja njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in trda.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nesno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. Cena vrču z navodom vred 1 gld. 50 kr.

Zaloga v Ljubljani pri **Jul. pl. Trnkoczy-ji**, lekarnarji; glavna zaloga na Dunaji pri **W. Henn-u**. (511—1)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.

Kdor moje ženi denar ali kaj drugega posodi brez moje vednosti. temu nesem plačnik.

(509)

August Mehle,
nadkonduktor na južnej železnici.

Rogaška Slatina.
Spodnje Štajersko.
Južno žel. postaja:
Poljčane.

Glasovite **kislina** z glavberjevo soljo, gorko podalpinsko obnebe, **slatina**, železne kope, zdravilnica z mrzlo vodo. Glavno označenje: **boleznih prebavljivih organov**. Krasni izleti, topliški salon, godba, koncerti, tombola itd. **Prospekti gratis**. Stanovanje in voda naj se naroča pri vodstvu. (110—8)

Priporočilo.

J. B. PURGER,
Groeden, Tirole, Avstrija,

priporoča se prečastiti duhovščini in čč. gg. cerkvenim predstojnikom v izdelovanju

cerkvenih in domačih oltarjev

kakor tudi

tabernakljev

vsakterega štila ter ima naročnikom na ogled in izbero veliko število fotografij v velikej obliki.

Izdeluje tudi

križeva pota

v **reliefu z okvirom** (vsakršnega zloga) in pa **velike jaslice**

po vsakej meri in načrtu; posebno priporoča čč. duhovščini

večje cerkvene jaslice,

katere se postavljajo na altare in so prevlečene z najfinjšim prahom suknjenih odstrižkov. — Proračune objavlja **brezplačno**, vender pa si izprosi načrte in temeljne obrise **nazaj**, ako se naročba ne more izvesti ali potrditi.

Jamčevaje za **pristno, zlogu primerno** izvršitev priporoča se najtopleje v prijazno naročevanje z odličnim spoštovanjem udani

J. B. Purger.

Spričevala.

Nj. blagorodju visoko čislane g. **J. B. Purger-ju** v **Gröden** na Tirolskem.

S pravim veseljem Vam morem poročati, da je po Vas doposlani Corpus Christi za misijonski križ našel občno zadovoljnost. Kristus je tako lep, da bi delal čast najlepši cerkvi, in skoro da obžalujemo imeti ga na prostem in ne v cerkvi sami. Način zavoja je jako primeren ter se sme vsak naročnik zanašati, da je kako poškodovanje skoro nemogoče. Firma **J. B. Purger** v **Gröden** na Tirolskem bodi torej slehernemu najtopleje priporočena.

Antisenhofen, Gor. Avstrija, v oktobru 1882.

Anton Schwenker, kapelan.

Feldbach, Štajersko.

V naši farnej cerkvi postavila se je letos v povzdigo gorečnosti vernikov ob spominu na Oljsko goro na stranskem altarji podoba, predstavljajoča molečega in kri potečega Izveličarja. Ta kip izdelan je v cerkvenem umetelnem zavodu **J. B. Purger-ja** v **Gröden** (Tirole) in dela vso čast svojemu mojstru. V vsej tej podobi izraženo je v resnici življenje kaj natanko in vsakega gledalca spodbuja k pobožnosti. Cena je primeroma nizka in se torej rečena firma za jednaka dela gorko priporoča.

Župnija v **Feldbachu**, dné 10. aprila 1882.

(375—2)

Josip Kovačič, župnik.